

Levél a nyugati emberhez II.

2019 április 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egyszer már írtam neked. Most újra klaviatúrát ragadtam, mert elbeszélünk egymás mellett.

Muszáj elmondanom neked egyet s mást, mielőtt végleg lemondasz önmagadról, mielőtt végleg feléled a jövődet.

Kezdjük azzal, hogy a folyamatos, állandó küzdelem az egyénben, a közösségben kifejleszti az ellenálló képességet és az életőszönt. Akinek az izmai állandó edzésben vannak, nagyobbab szokik, aki állandóan gondolkodásra kényszerül, jobb döntéseket hoz – ilyen egyszer ez. Mi, közép-kelet-európaiak régóta így élünk. És nem elég, hogy a történelem újra és újra noszogat bennünket, hogy állandóan birodalmak határvidékén egyensúlyozunk, hogy nyelvünkért, nemzeti kultúránkért folyamatosan harcolnunk kell, mindezt ráadásul okosan, taktikusan tesszük, nem, mindez nem elég. Ismernünk kell a teljesítképességünket, a lehetőségeinket, időzítünk, kivárunk és cselekszünk, ha szükséges. Szerintem mi ebben nagyon jók vagyunk. Nem a magunk érdeme, egyszeren rákényszerültünk.

És akkor – már megbocsáss – jössz te, és meg akarod mondani, hogyan éljünk, mit gondoljunk önmagunkról és a világról.

De vajon van-e jogod ehhez? Egyáltalán mit tudsz, mennyit érsz, hogy tanácsokat osztogatsz? Innen, Közép-Kelet-Európából úgy tnik, hogy az utóbbi évtizedekben elpuhultál és kiiratkoztál a gondolkodó emberek közösségéből. Léted folyamatos rettegés a szembesüléstől, ezért taszítod el magadtól a közügyeket, ezért lubickolsz a bulitársadalomban, ezért élsz tökéletesen értelmetlen, céltalan és haszontalan életet. Gyereket nem vállalsz, mert csak sírna éjszakánként, mennyivel jobb kocsmázni, partizni, váltogatni a világot örök kamaszként. Néhány kósza barátból felépített társadalmi hálódon nem akadnak fel a rokonaid, szomszédaid, honfitársaid, viszont nagyon illedelmesen magadhoz öleled a harmadik világ valamennyi kecskepásztorát és potenciális gyilkosát. Istened a pénz: annak megfelelően árazod be az embereket, hogy milyen az autójuk, mennyit keresnek, milyen társadalmi pozíciót foglalnak el. Okosságnak, racionalitásnak nevezed a ravasz számítást, mennek azt, aki csak magának él, ezért sok a pénze. Ugyanakkor nem nevezed mennek a nagycsaládot, az egyházi embert, a katonát – senkit és semmit, aki és ami a régi Európát idézné fel benned.

Kedves nyugati ember! A Nyugatrómai Birodalom végőrái érkeztek meg számodra. Testileg-lelkileg alkalmatlan vagy arra, hogy változtass a sorsodon, a barbár hadak már ott masíroznak birodalmodban, és hamarosan megdöntik azt. Még hitegeted magad, hogy megúszod, hogy majd lesz valahogy, de az igazság az, hogy vége, nincs tovább. Utódok híján, önmagadért létezve persze, nem fizetél túl nagy árat. Kiváltál, léteztél egy kicsit, és komfortérzetet növelendő felzabáltad a jelent, a jövővel nem törődtél. Így könnyő.

Nem azért írok most neked, hogy ezeket az ismert tényeket újra összefoglaljam. Hanem azért, mert a hazádban (mostanság egyre inkább társadalmadban) zajló folyamatos agymosás szembefordított bennünket. Odáig jutottál, hogy lassan én, a magyar, szerb, lengyel, szlovák ember leszek az új ellenségképed. Engem gyalázol, mert tisztességesen dolgozom neked – jórészt olyan munkákat, amelyeket te elpuhulva, szakértelem nélkül már nem tudsz vagy nem akarsz elvégezni – mintha rajtam töltenéd ki a haragodat mások miatt. Azt megtiltották, hogy a hazádba áramló színes idegeneket felismerd, kikérdezd, megnevezd. Maradtam hát én neked. Én, a közép-kelet-európai ember, akit bátran rugdoshatsz. Engem gyalázhatsz, rólam hazudozhatsz, címkézhetsz. Nem tiltják neked, sőt bátorítanak, hogy európai, fehér, keresztény polgárookra zúdítsd haragodat.

Aztán idejössz hozzánk, és eltátod a szádat. Megcsodálsz az épületeket, amelyekhez fogható nincs a te fvárosodban. Figyelsz arra, hogy az utcán, a metrón fehér, európai bennszülöttek arcai suhannak el előtted, sehol egy külföldi, a rémisztően tarka forgatag itt nem létezik. Elbeszélgetsz magyar emberekkel, és ráébredsz, hogy többet tudnak a nyugati nemzetek történelméről, nemzeti kultúrájáról, mint te magad. Még nem érted, miért fontos ez, de érzed legbelül, hogy másfajta tudás ez, mint amit te hordozol.

Tudod, minden rossz, ami tájainkon az elmúlt harminc évben felbukkant, minden silányság, minden ócska gondolat, vacak áru, beteg, perverz ötlet – mind-mind tletek származik. Haldokló civilizációtok utolsó morzsáit hintitek szét a világban. Már nem vagytok tökös nagyhatalmak, senki nem tekint rátok gyarmatosítóként. Éppen ezért többé már nem a tudást, a találmányokat, a jobb, értelmesebb életformát szórjátok szét a világban, már csak a jalkiáltásokat fújdogálja felénk a szél. Mérgezték, persze hogy mérgezték a mi fiatalságunkat, ömlesztitek ide a ganét lapáttal, nyilván van erre kereslet, idioták nálunk is akadnak bszéggel. Csakhogy a végén mindig a normalitás kerekedik felül. Legalábbis azokban a társadalmakban, amelyekben a szív és az ész még nagyjából a helyén van, s amely válsághelyzetben úgy veti le magáról a felvett pózokat, rossz szokásokat, ahogyan a macska a vizet.

Ez a különbség. Nekünk nem politikai asztráltestünk, hanem vázunk, gerincünk, húsunk van. Amikor majd eljön az

id?, ezért maradunk meg. Ti pedig ezért vagytok máris járkáló hullák. És bocsánat, hogy nem adok tanácsot, hogyan kéne kikecmeregetek a bajból, ha mégis részánátok magatokat a változtatásra. Annyit megtanultunk t?letek, hogy tör?djünk a saját dolgunkkal.

Hát, azt tesszük.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló